

תת"ע 12446/02/20 - מדינת ישראל נגד אסף אינגרבר

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 12446-02-20 25 פברואר 2021

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרו
בנושא: מדינת ישראל נגד אסף אינגרבר

המATEGORIES

בנושא: מדינת ישראל

הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד רחל גולן

נגד

אסף אינגרבר

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען שבעת שנהג במכונית בצומת הרחובות שדר' ירושלים והרב הילר חיים בת"א ובעת שהרכב היה בתנועה, אחז או השתמש הנאשם בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם, באמצעות באת כוחו, כפר במינויים לו.

לנוחה הcpfira נקבע והתקיים דין הוכחות.

מטעם התביעה העידה השוטרת הגב' אילית שמו (ע.ת.1) ובמסגרת עדותה הוגש הדז"ח שערכה (סמן ת/1) וכן סרטון ממצלמת גוף (סמן ת/2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר אסף אינגרבר (ע.ה.1).

סיכום הצדדים נעשו בעליפה.

לאחר שהתרשםתי באופן ישיר מהעדויות ובחןתי את הריאות וגם נתתי את דעתם לסתוקמי הצדדים, מסקנתי היא שה התביעה הוכיחה כנדרש את כל יסודות העבירה שיוחסה לנאשם וכי דין הנאשם לפיך להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדיון:

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ראשית מוצא אני להתייחס לטענת הגנה , שנשמעות לראשונה רק במסגרת סיכון ההגנה מפני הסגנורית, והיא שרכב הנאשם לא היה בתנועה בעת האירוע.

ובכן, בהקשר זה יש ראשית לומר שהסגנורית בחרה שלא להפנות כל שאלה ושלא לעמת כלל את השוטרת מול דוקן העדים עם טענה שכזאת, אלא כאמור רק להשמע את הטענה לראשונה בסיכוןם. שנית, הנאשם עצמו לא העיד כלל שכך היה. הוא לא העיד אף בחקירה הראשית וגם לא בחקירה הנגדית . נהפוך הוא - הנאשם בעדותו דוקא מתאר במפורש נסיעה ותנועה של רכבו בעת האירוע. הנאשם מדבר על נסיעה, על "גילהה" של הרכב שלו וגם על הצורך שלו לעצור את תנועת רכבו. וכך מתאר הנאשם בעדותו , בחקירה הראשית, בלשונו שלו בעמ' 9 סיפא לפרטוקול (ציטוט) : "לאחר הרמזור בגילהה לרמזור הבא..." "חיברתי את הטלפון שהוא לידי למטען. ותוך כדי זה נתמי מבט, הפניתי את המבט לראות שהוא דולק. ובאותו רגע, זה עניין של שנה, הסתכלתי ימינה וראיתי את השוטרת. אז השוטרת התחליה להגידי לי לעצור מצד ... המשיכה לצחוק ובסוף עצרמן" ... (עמ' 9 סיפא לפרטוקול)... מכאן כי כן, לא זו בלבד שהנאשם לא טוען בעדותו למצוות של עמידה כביכול וחוסר תנועה של רכבו, אלא הוא עצמו דוקא מתאר מצב של נסיעה, תנועה, גילהה, ועוד, אחרי שהשוטרת צועקת לו לעצור, "ובסוף עצרמן". ושלישית - הן מהדו"ח ת/1 והן מהסרטון ת/2 ועדותה של השוטרת (אשר כאמור הסגנורית גם בחרה שלא לחקור אותה נגדית כלל בטענה של העדר הימצאות הרכב בתנועה כביכול) מתארים מצב ברור של נסיעה ורק אח"כ - לכשהורתה לנאשם לעצור או אז בילמה.

לאור כל אלה, ובכל הכבוד, הטענה של ההגנה אשר אותה בחרה ההגנה להשמע לראשונה בתיק זה רק בסיכוןי ההגנה ולפיה הרכב לא היה כביכול בתנועה - הינה טענה מחותשת כל בסיסו אשר נולדת לראונה רק בשלב הסיכוןים ולא רק שלא זכתה לכל תימוכין בעדותו של הנאשם אלא אף ההיפך מכך מתוך עדותם שלו, מתוך ראיות התביעה, ובהעדר כל חקירה נגדית מצד הסגנורית אל מול השוטרת בעניין מהותי שכזה.

וכעת להיבטים נוספים:

מהדו"ח (ת/1) כמו גם מהסרטון (ת/2) עולה שהשוטרת הייתה בקרובה רבה ביותר ובתצלleet טוביה וקרובה ביותר לרכב הנאשם ולתוכו כדי לראות את הנאשם ואת התנהלותו תוך מכווןתו.

חזקון לכך ניתן למצוא אף בעדותו של הנאשם עצמו לפיהם לדבריו הוא אכן נגע תוך כדי נהיגה במכשיר הטלפון שהוא לדבריו מונח על מושב הנוסע אשר לצידו.

אף תשובתו של הנאשם על אתר לא כללה כל הכחשה של אחיזת הטלפון بيדו - אלא רק טענה כי היה זה לדבריו " רק לשניה".

וכך נרשם מפי הנאשם על אתר (והנאשם גם לא הכחיש זאת) (ציטוט): "אני מצטער, לא דיברתי בטלפון. כן אחיזתי אבל זה לשניה בשבייל לחבר אותו למטען ולראות אם הוא נתען". (דברו הנאשם בת/1).

הנאשם גם תיאר - כפי שהשוטרת תיארה גם היא - שהוא גם היפנה את מבטו לכיוון הצג של המSizer תוך כדי כך.

והנה אם כך שוב - חיזוק לדבר תכפיתה הטובה והקרובה של השוטרת.

גם לא נסתירה גירסת השוטרת שהיתה ראות טוביה ומזג אויר טוב בעת האירוע.

יוושם לב : גם מהרטון ת/2 עולה בבירור קירבתה הפיזית הרבה של השוטרת לרכב הנאשם.

השוטרת תיארה כיצד הנאשם גם לוחץ עם אגדול ידו על הצג וזאת כשפנוי מטה לכיוון הצג.

השוטרת עשתה עלי רושם מהימן ועביני עדותה .

אני מוצא שפטתי עדותה של השוטרת - אשר נתמכים כאמור גם מתוך דברי הנאשם עצמו לעמלה - הם פרטיהם ברי הסתמכות.

גם תגבותו של הנאשם כאמור על אתר ("כן אחזתי אבל זה לשניה...") מחזקת המסקנה שהשוטרת ראתה כהלה מעשה של אחיזת המCSIIR.

תשומת לבו של הנאשם תוך כדי התקדמות רכבו (וכך גם לדבריו שלו עצמו בעדותו בבייהם"ש) הייתה לצג המכשיר ולא לככיש ("חיברתי את הטלפון שהוא לידי למטען. ותוך כדי זה נתתי מבט הפנימי את המבט, לראות שהוא דולק") (עמ' 9 לעדותו של הנאשם).

הסגוריות הלינה על כך שהשוטרת לא רשמה בדו"ח ברוח בתוך הקטנה דבר קשור עין, אלא שקשר העין עולה במפורש (כפי שגם ציינה השוטרת בתשובותיה בחקירה נגדית) גם מהמצולמים בסרטון, והרי גם הנאשם עצמו מתאר את האינטראקציה עם השוטרת זו בעדותו באירוע זה, וזאת בדיקק כפי שמתואר ע"י השוטרת ועד לעצירתו ובמהלך כל עת רלבנטית לאירוע .

זאת ועוד כאמור - אף הפרטים של התנהלותו עם המכשיר והפנימית המבט שלו למכשיר הרוי הם הפרטים שמתארת השוטרת באירוע זה.

לא מצאתי כל צל של חשש על כי כביכול לא זהה או עוכב הרכב הנקון באירוע זה (וראה נא כאמור גם את הרטון).

בעוד שעד"י התרשםות הישרה מדרך עדותה של השוטרת אומר שעדותה של השוטרת הינה ברות הסתמכות , לא כן , בכל הכבוד והערכה, התרשםתי מעדותו של הנאשם. עדותו של הנאשם וירסתו בפרשא זו הינה לטעמי , בכל הכבוד, ניכרת כගירסה מפתחתת ומפתפתלת.

בחקירה הראשית טען הנאשם : " לא אחמתי בטלפון לפני המהוות של המילה אחמתי " (עדותו בעמ' 9 שורות 32-31). אלא לכשהתבקש הנאשם למה הוא מתכוון כאשר הוא נוקט באמירה " לפני המהוות של המילה " או אז הסביר והדגים הנאשם - תוך שהוא נוגע ואוחז במכשיר הטלפון (ואף בכך התקשה הוא להציג גרסתו המתפתחת) כי הוא מבצע הכנסת מטען למכשיר.

לא ברור אגב מלכתחילה מדוע צריך היה מכשיר הטלפון להימצא על המושב לצד הנהג ולא במתokin ייודי, אבל זה איןנו לב העניין.

לב העניין הוא שאיפלו אליבא דגירותה הנאשם עצמו - הן בתגובהו על אתר בעת רישום הדז"ח ת/1 ("כן אחמתי אבל זה לשניה...") והן בביימה"ש בעדותו ("ש. אז נגעה כלשהי במכשיר היהת? ת. היהת נגעה ביד ימין לעור בחיבור.").

ואם בכלל אלה לא די אז בסרטון ת/2 נשמע הנאשם אומר לשוטרת את הדבר הבא (ציטוט)
" היה טלפון ביד שלי, זה נכון".

ובכן, בכל הכבוד לנאים, מסקנתني המתבקשת מראיות התביעה וمعدותה של השוטרת, כאשר לצד כך מצוים גם דבריו של הנאשם עצמו כעולה מת/1 (הדז"ח) ובסרטון (ת/2) וגם אף בביימה"ש, היא מסקנה ברורה שהייתה אחיזה של הנאשם במכשיר הטלפון.

אגב, מהבהרה של הנאשם במהלך הדיון גם למה התכוון כאשר הוא נשמע שוב ושוב בסרטון אומר לשוטרת " אני מאמין לך", עולה כי הנאשם גם היה מודע לכך שאחיזת הטלפון מגבשת עפ"י הדיון את העבירה (כפי שגם הסבירה לו השוטרת).

באשר לכך שדי אף באחיזה בטלפון הניד בזמן נהיגה כדי שהדבר יהווה עבירה על תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, ראה נא את החלטת ביהם"ש העליון ברע"פ 16/20020 "ברוך בן יוסף נ. מד"י".

ההגנה הלינה עוד על כך שהשוטרת לא רשמה את פרטיו הטלפון, אלא שבשים לב לעוצמת הראיות אשר מצד המאשימה בתיק זה אין בכך לטעמי כדי לגרוע מן המהוות שהוכחה במקרה מתוך דבריו החוזרים הנאשם עצמו - והמהוות היא אחיזת הטלפון תוך כדי נהיגה וגם הפנית המבט מń הקביש לצג הטלפון אגב תוך כדי נהיגה.

אני גם נותר אמון בעדות השוטרת על כי הנאשם אף לחץ עם האגדול על הצג.

לאור כל המפורט ומונתח לעיל, ואף לאחר שלקחתי בחשבון שעדות ייחידה מטעם המאשימה מצויה בתיק זה, אני מוצא כאמור לקבוע שהוכחו בדברי כל עובדות כתוב האישום וכל יסודות העבירה שיוחסה לנאים בכתב האישום ומרשיעו לפיך בעבירה שיווסה לו.

(במאמר מוסגר אצ"נ כי בהינתן מה שעולה מוחומר הראיות ניכר שחסד עשתה השוטרת עם הנאשם שלא נתנה בידו באירוע זה גם אישום בעבירה על תקנה 30 לתקנות התעבורה אשר מחייבת בעל רישיון נהיגה אשר בראשו צוינה חובה להסתיע במשכפ"ים לנוהג רק אם הוא מרכיב את המשקפיים. דברים אלה נאמרים לאור המציג בסרטון 2 שם הנאשם נראה נשאל ע"י השוטרת על אתר מדוע איננו נהג עם משקפיים והוא נאלץ במבוכה להוציאם מהתא הcpfות ברכב וזאת במקום שבו עליינו מלכתחילה אגב נהיגתו).

ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"א, 25 פברואר 2021, במעמד הצדדים.